

Arrest

nr. 287 928 van 21 april 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 25 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 11 september 2019, diende op 24 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 25 oktober 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 25 oktober 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 24/09/2019

Overdracht CGVS: 05/06/2020

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 23 november 2020, van 13.43 uur tot 17.49 uur, en op 21 juni 2022, van 13.45 uur tot 17.48 uur. U

werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Tijdens het eerste onderhoud was uw advocaat, meester Ignace Oger loco meester Alexander Loobuyck aanwezig. Tijdens het tweede onderhoud was uw advocaat, meester Céline Herssens loco meester Alexander Loobuyck.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te behoren tot de clan Sheikhal, subclan Loboge. Volgens uw verklaringen bent u geboren in 1990 in Jilib in het gelijknamige district in de provincie Middle Juba. U groeide er op liep er school en woonde daar tot u in april 2011 de stad diende te verlaten. Jilib stond al enkele jaren onder de controle van Al-Shabaab toen u in 2009 huwde met de Jemenitische N.(...) W.(...) F.(...). Uw moeder die een Jemenitisch vader had en haar jeugd in Jemen had doorgebracht, had u met haar in contact gebracht. U was al enkele jaren als melktransporteur aan de slag wanneer u in 2011 problemen krijgt met Al-Shabaab en de overheid. Tijdens een van uw melkrondes in de buurt van Jilib wordt u tegengehouden door leden van Al-Shabaab, die u vragen enkele gewonde en bebloede leden van hen te vervoeren. De overheid arresteert u daarna op verdenking van samenwerking met Al-Shabaab. Nadat ze u bedreigen met opsluiting, durft u niet anders dan te vertellen wat er was gebeurd en toont u hen de plek waar u de Al-Shabaableden naartoe gebracht had. Kort daarna volgt er een inval van Al-Shabaab bij u thuis waarbij zowel u als uw vrouw door Al-Shabaab worden meegenomen. U wordt al tijdens de inval met het mes van het geweer gesneden en bewusteloos geslagen. Ze beginnen vragen te stellen over uw vrouw en stellen vast dat uw vrouw zwanger is en uw huwelijk niet bij hun rechtbank is geregistreerd. U verschijnt voor de rechtbank van Isa Dheere, die u veroordeelt tot onthoofding voor spionage en omwille van uw onwettige huwelijk. Uw vrouw wordt omwille van het onwettige huwelijk tot stening veroordeeld. Vervolgens wordt u opgesloten in de gevangenis in Jilib, waar u dagelijks geslagen wordt en in coma raakt. Twee medegevangenen, A.(...) en S.(...), slagen erin u in leven te houden door u te voeden met melk via een slangetje door uw neus. Na drie maanden gevangenschap breken er gevechten uit tussen Al-Shabaab en de overheidstroepen. Bij een aanval raakt het dak en de deur van de cel waar u opgesloten zit beschadigd, waardoor u met de hulp van de medegevangenen die u dragen kan ontsnappen. Ook uw vrouw die aan een boom vastgeketend zit, weten de medegevangenen te bevrijden en kan meevluchten. Via een omweg kunnen jullie uw huis bereiken. Meteen daarna verlaten uw vrouw, uw moeder en u verkleed in hijab Jilib. Jullie doen er een maand over om in Sheerbi, in de provincie Sanag in Noord-Somalië, te geraken. In dit dorp had uw moeder haar kindertijd doorgebracht en woonde ze na haar scheiding van uw vader samen met haar moeder. U verblijft er vier jaar lang, waarvan lange tijd in coma of buiten bewustzijn. U wordt er met medicinale planten verzorgd door uw moeder en grootmoeder. In 2014 bent u aan de beterhand. U komt weer bij bewustzijn en kan langzaam stappen met stokken. U krijgt dan pas te horen wat er precies gebeurd was in 2011. Voor het huis van uw grootmoeder zet u een kraam op: een tafel waarop u sigaretten en koekjes verkoopt aan voorbijgangers. U leidt een rustig leven tot daar in 2015 verandering in komt wanneer uw grootmoeder die een veehoudster is, melk gaat verkopen in het naburige Dahar. Ze slaat er een praatje met andere vrouwen en laat zich uw verhaal ontvallen. Via één van die vrouwen komt het verhaal ter oren van Al-Shabaab. Uw vader die in Jilib was achtergebleven, belt u de volgende dag met het nieuws dat Al-Shabaab op de hoogte is dat u in Sheerbi bent en dat ze diezelfde nacht nog naar jullie zouden toekomen. Hij maant u aan Sheerbi onmiddellijk te verlaten. U verlaat Sheerbi op de middag, opnieuw gehuld in een hijab en gaat via Bossaso naar Jemen. U komt er aan in juli 2015, blijft er vier maanden en gaat op nieuwjaar 2016 naar Libië, waar u vast komt te zitten in Tajura nadat u op zee was gearresteerd. Wanneer er een gevecht ontstaat in de gevangenis slagen u en andere gevangenen erin te ontsnappen. U maakt de oversteek naar Italië en wil doorreizen naar het Verenigd Koninkrijk maar de smokkelaar laat u achter in België. U komt hier aan op 11 september 2019 en dient op een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 september 2019.

Na uw vertrek komt uw vader in het vizier van Al-Shabaab. In 2018 en 2019 probeert Al-Shabaab hem te vermoorden. Begin 2022 verhuist uw vader naar Mogadishu. Daar wordt hij op 28 januari 2022 vermoord. Ter staving van uw verzoek legt u medische documenten neer.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Vooreerst stelde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw asielaanvraag of uw deelname aan de procedure internationale bescherming

kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, 24/09/2019). Wanneer er u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of u documenten bij hebt die u nog niet eerder hebt neergelegd, overhandigde u documenten betreffende uw hospitalisatie op 12/09/2019 die plaatsvond net na uw aankomst in België en voorafging aan uw onderhoud bij de DVZ. Hierin staat vermeld dat u niet kan slapen door posttraumatische stress, terwijl u hier geen enkele melding van maakte op het CGVS. Hoe dan ook blijkt nergens uit het attest dat dit een normale deelname aan de procedure zou verhinderen. Dit blijkt evenmin uit verklaringen over uw leven en functioneren in België. Gevraagd tijdens het tweede onderhoud of u begeleid wordt door psycholoog, ontkent u dit. U stelt dat u enkel begeleid wordt door een sociaal assistent, Nederlandse lessen volgt, de integratiecursus hebt afgemaakt en soms werkt (CGVS II, p. 4).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p. 2 en CGVS II, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de informatie waarover het CGVS beschikt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw familiale situatie, uw vluchtmotieven, uw opeenvolgende verblijfplaatsen voor uw aankomst in België en de verblijfplaats(en) van uw familieleden. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal geen zicht biedt op uw familiale situatie, uw regio van herkomst, uw vluchtmotieven, uw reële verblijfssituatie voor uw aankomst in België en de verblijfplaats(en) van uw familieleden.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen niet geheel eensluidend zijn wat betreft uw familiegeschiedenis en de verblijfplaatsen van uw familieleden. Ook komt hieruit naar voren dat er banden zijn met Jemen. Gevraagd naar de nationaliteit van uw moeder, stelde u bij de DVZ dat uw moeder geboren was in Aden en de Jemenitische nationaliteit heeft (Verklaring DVZ, punt 13). Op het CGVS bevestigt u dit en voegt eraan toe dat ze muwalad is, wat gemengd betekent, en zij Somalisch-Jemeniet is, behoort tot de Somalische Arabieren, Arab Salah. U geeft aan dat uw grootvader langs moederskant Jemeniet was (CGVS I, p. 7; CGVS II, p. 7). Gevraagd hoe uw grootouders elkaar leerden kennen, verklaart u in het eerste onderhoud daar onwetend over te zijn.

Hoewel u eerst liet verstaan dat uw grootouders overleden zijn, zegt u later dat uw grootmoeder nog leeft en heel oud is. U verklaart dat ze niet meer mobiel is en de oorlog in Jemen is ontvlucht. Wat uw moeder betreft stelt u dat ze tot haar 17e in Jemen woonde en daar geboren was (CGVS I, p. 8-9). In het tweede

onderhoud komen uw grootouders opnieuw ter sprake. U bevestigt dat uw grootvader Jemeniet was en overleden is maar u stelt dan vrijwel meteen dat uw grootmoeder nog steeds in leven is en de gezegende leeftijd van 150 jaar oud heeft bereikt. Zij behoort tot de Warsengeliclan en was afkomstig uit Sheerbi. U verbleef bij haar in Sheerbi en zij genas u met planten (CGVS, p. 7-8). Opvallend is ook dat u tijdens het tweede onderhoud meer afweet van het leven en huwelijk van uw grootouders dan u tijdens het eerste onderhoud liet uitschijnen. Wanneer u in het tweede onderhoud nogmaals gevraagd wordt hoe uw grootouders elkaar leerden kennen, zegt u dat ze elkaar ontmoetten op een veemarkt in Shidemi. Uw grootmoeder bracht haar geiten van het platteland naar die markt waar uw grootvader als veehandelaar aanwezig was. Er kwamen immers wel vaker Jemenitische dierenhandelaren naar daar, legt u uit (CGVS II, p. 7-8). Gevraagd naar de woonplaatsen van uw grootouders na hun huwelijk, stelt u dat ze getrouwd zijn in Somalië, waarna uw grootvader naar Jemen terugkeerde zonder uw grootmoeder. Toen uw grootmoeder zwanger was, is ze naar Jemen gegaan om daar te bevallen aangezien er geen medische zorg was in Somalië. Kort na de bevalling keerde ze terug naar Somalië. Toen uw moeder zes jaar oud was, wilde uw grootvader dat uw moeder naar Jemen zou gaan, waarop er ruzie ontstond tussen uw grootouders omdat ze elk de dochter bij hun wilden hebben. Uw moeder keerde uiteindelijk terug naar Somalië in 1976, aldus uw verklaringen (CGVS II, p. 8-9).

Niet alleen verschillen uw verklaringen over uw grootouders, ook wat uw ouders betreft zijn er significante verschillen vast te stellen. In het eerste onderhoud stelde u dat uw ouders elkaar hadden leren kennen in Jemen toen uw vader er behandeld werd voor een ziekte. Ze waren er gehuwd en kwamen samen in Somalië wonen in Jilib (CGVS I, p. 8). In het tweede onderhoud verklaart u dat uw ouders elkaar hebben ontmoet in Somalië, meer bepaald in Jilib. Gevraagd hoe uw moeder in Somalië terechtgekomen is, zegt u dat ze teruggekeerd is nadat ze haar studies had afgemaakt als vroedvrouw en in Somalië haar toekomst wilde opbouwen. Gevraagd waar ze heen ging in Somalië, zegt u dat ze eerst naar Sanag ging bij haar moeder en vervolgens werk vond/ zocht in Jilib, Kismayo en Mogadishu. In Jilib ontmoette ze uw vader ontmoette (CGVS II, p. 9). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zegt u dat ze elkaar in Jemen hebben leren kennen maar zijn gehuwd in Somalië. U voegt er aan toe dat uw moeder weggelopen is van haar vader omdat ze niet uitgetrouwde wilde worden aan een Arabier (CGVS II, p. 10). Deze verklaring lijkt sterk postfactum en kan uw voorafgaande verklaringen niet zomaar in deze context plaatsen. Bijkomend legt u ook nog verklaringen af over het tweede huwelijk van uw moeder na de scheiding van uw ouders in 1999, die onderling niet geheel overeenstemmen. Zo stelt u in het eerste onderhoud dat uw moeder tot 2001 in Jilib woonde toen ze hertrouwde met een man van de Dulbahanteclan en vervolgens (tot) in 2007 in Sheerbi woonde. Nadien verbleef ze twee jaren in Jemen omwille van een keizersnede en ze keerde naar Jilib terug toen uw broer O.(...) vermoord werd in 2010 (CGVS I, p. 10-11). In het tweede onderhoud stelt u dat uw moeder na de scheiding terugkeerde naar Jemen en ze in 2007 huwde met de man van de Dulbahante-clan, O.(...) A.(...) A.(...). U stelt dat ze in 2009 terugkeerde naar Jilib samen met uw toekomstige vrouw (CGVS, II, p. 10-11).

Ook wat de afkomst, de nationaliteit en de familiegegevens van uw vrouw N.(...) W.(...) F.(...) betreft zijn er enkele opmerkingen te maken. Bij de DVZ verklaarde u dat ze in Jilib geboren was en de Jemenitische nationaliteit heeft. U verklaarde dat haar ouders beiden de Somalische nationaliteit hadden en haar moeder in Jemen was geboren. De geboorteplaats van haar vader kende u niet. Wel liet u toen optekenen dat beide ouders in Jemen verbleven (Verklaring DVZ, punt 15). Tijdens het eerste onderhoud bevestigt u dat uw echtgenote de Jemenitische nationaliteit heeft en haar moeder in Jemen is geboren. U stelt verder dat ook uw echtgenote in Jemen is geboren en haar vader in Jilib en dat uw schoonouders inmiddels zijn overleden. Geconfronteerd met uw verklaringen op de DVZ over de geboorteplaats van uw schoonvader en de Somalische nationaliteit van uw schoonouders, stelt u dat u toen nog niet op de hoogte was. U geeft aan dat enkel de moeder de Jemenitische nationaliteit heeft (CGVS I, p. 15). Tijdens het tweede onderhoud legt u wederom andere verklaringen af over uw schoonouders. U bevestigt uw verklaringen over de geboorteplaats en nationaliteit van uw schoonouders wanneer de protection officer deze voorleest, maar wanneer u gevraagd wordt naar de verblijfplaats van de schoonouders verklaart u niet dat ze overleden zijn maar dat uw schoonvader in Jilib verblijft. U verklaart voorts dat uw schoonvader naar Jemen ging om daar te werken. Over uw schoonmoeder bent u geheel onwetend. Het laatste wat u vernam, was dat ze in Jemen was. Geconfronteerd met uw eerdere bewering dat beide schoonouders waren overleden, bevestigt u dat ze zijn overleden. U kan evenwel geen inschatting geven van de datum of het jaar van hun overlijden. Ter verklaring van uw wijzigende verklaring, haalt u aan dat het door de stress kwam dat u er vanuit ging dat ze nog in leven waren. Gevraagd of de schoonouders nog in leven waren toen u Somalië verliet, zegt u dat uw schoonvader in Jilib overleden was toen u onderweg was. U voegt eraan toe dat er vragen kunnen worden gesteld over uw echtgenote maar niet over haar familie (CGVS II, p. 14). Nochtans lijkt het niet onredelijk om van u te verwachten dat u op de hoogte bent van de verblijfplaatsen van uw schoonouders of dat u hun overlijden in de tijd kunt plaatsen. U lijkt opnieuw

uw verklaringen aan te passen aan de vraagstelling, de opmerkingen en bevindingen van de protection officer.

Wat uw kinderen betreft, zijn er evenzeer verschillen in uw opeenvolgende verklaringen vast te stellen. Bij de DVZ stelde u dat uw drie kinderen, toen 7, 5 en 4 jaar oud, in Sheerbi waren geboren (Verklaring DVZ, punt 16). In het eerste onderhoud verklaart u dan weer dat twee kinderen in Jilib zijn geboren en uw jongste kind in Kenia. Uw vrouw was immers zwanger toen ze het land moest verlaten. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, blijft u bij uw laatste versie van de geboorteplaatsen en wijst u naar de tolk op de DVZ als verantwoordelijke voor de tegenstrijdigheden (CGVS I, p. 15). Tijdens het tweede onderhoud geeft u nog een andere versie van de feiten. U blijft evenwel volhouden dat twee kinderen in Jilib zijn geboren maar stelt dat uw derde kind niet in Kenia maar in Sheerbi is geboren (CGVS II, p. 15).

Wat uw overige familieleden betreft, zijn er eveneens tegenstrijdigheden en wisselende verklaringen op te merken. De belangrijkste vaststelling is dat u bij de DVZ verklaarde dat uw oudere broer O.(...) in 2015 vermoord werd door Al-Shabaab, terwijl u zowel tijdens het eerste en tweede onderhoud stelde dat dit in 2010 gebeurde (Verklaring DVZ, punt 17; CGVS I, p. 11; CGVS II, p. 19). Bij de DVZ stelde u eveneens dat uw zussen allen in Sheerbi verbleven, behalve F.(...) die in de burgeroorlog in 1992 was overleden. Tijdens het eerste onderhoud verklaart u dat drie zussen bij uw vader verblijven in Jilib en daar nooit zijn weggegaan. Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ, zegt u dat u over twee families spreekt, dat uw vader namelijk hertrouwd is en zijn kinderen met de nieuwe vrouw in Jilib wonen, de anderen bij uw moeder. Hoe dan ook kan dit onmogelijk alle tegenstrijdigheden uitklaren. U bevestigt immers dat Fa.(...), Far.(...) en H.(...) uw volle zussen zijn. De tegenstrijdigheden blijven zich verder opstapelen wanneer de andere zussen worden besproken, met name F.(...), Y.(...) en U.(...). Over hen verklaart u dat ze zijn gevlucht in 2012. Gevraagd waar ze verblijven, antwoordt u dat ze bij uw moeder in Sheerbi verblijven en weggegaan zijn uit Jilib omwille van de droogte en in 2012 naar Sheerbi gingen. Over Fo. verklaart u dat ze sinds 2010 in Jemen woont (CGVS I, p. 9, 11-12). Tijdens het tweede onderhoud verklaart u dat al uw broers en zussen in Jilib zijn geboren terwijl u op DVZ verklaarde dat sommigen in Jilib en andere in Mogadishu waren geboren. Ook deze uitspraak bij de DVZ kunt u niet uitklaren. U stelt dat uw zussen momenteel niet in Sheerbi wonen. Fo.(...) woont in Kismayo, Far.(...) in Hamar om voor uw vader te zorgen, Fa.(...) is van Jilib naar Qardho verhuisd en Y.(...) en U.(...) wonen bij uw moeder. Een laatste zus, u geeft evenwel haar naam niet, is overleden. U geeft aan dat Far.(...) gezin niet in Mogadishu woonde, wel de andere kinderen van de tweede vrouw van uw vader en dat u nu de kinderen financieel steunt. Nogmaals geconfronteerd met het feit dat u bij de DVZ vertelde dat ze allen in Sheerbi woonden, legt u uit dat uw zussen eerst allemaal naar Sheerbi kwamen en er dan zijn weggetrokken. Dit had te maken met uw problemen en met hun huwelijksplannen (CGVS II, p. 6-7, 11-13). Deze uitleg kan uw verklaringen van het eerste onderhoud niet in een ander daglicht plaatsen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen lijkt u informatie achter te houden over uw familiale achtergrond en de huidige verblijfplaatsen van uw familieleden. Deze elementen zijn nochtans uitermate belangrijk om uw nood aan bescherming te beoordelen. De zwaarwichtige incoherenties tussen uw opeenvolgende verklaringen betreffende de situatie van uw familieleden, tasten hoe dan ook uw algemene geloofwaardigheid ernstig aan. Dit straalt af op de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen.

U verklaart tot april 2011 in Jilib te hebben gewoond. Hoewel het CGVS vaststelt dat u een zekere kennis hebt van de geografie en de toenmalige veiligheidssituatie, zijn er toch een aantal elementen die de bewering dat u tot 2011 in Jilib hebt gewoond, doen wankelen. Zo laat u in het eerste onderhoud meermaals vallen dat op het moment dat u Jilib verliet en naar Sanag ging er een ernstige droogte was (CGVS I, p. 5, 12, 30). U geeft aan dat op het moment van uw arrestatie de droogte al aan de gang was, de rivier en waterputten leeg waren, dieren en mensen stierven. Gevraagd naar uw inkomsten als melkvervoerder, antwoordt u dat uw inkomsten neerkwamen op wat onderhoudsgeld voor uw familie en geld voor de brandstof. U ontkent dat dit voldoende was om van te leven en dat u de ene keer enkel geld had voor de brandstof en de andere keer geld had voor de familie (CGVS I, 30-31). De vraag die hierbij rijst, is of u in een dermate ernstige droogte als die van 2011 waarbij de rivier volgens uw verklaringen was opgedroogd überhaupt nog melk beschikbaar was voor verkoop en u bijgevolg nog werkzaam was. Uit de op het CGVS beschikbare informatie wordt de situatie in het district Jilib in juli 2011 overigens als 'emergency' gelassificeerd. Wat er ook van zij, in het tweede onderhoud maakt u een volledige bocht in uw verklaringen aangaande de droogte. Wanneer u gevraagd wordt naar de manier waarop uw gezin overleefde terwijl u in coma verbleef in Sheerbi, antwoordt u dat uw gezin zich onderhield met de verkoop van dieren en dat het enkel problematisch wordt wanneer het niet regent. U gevraagd of er een droogte was bij uw aankomst in Sheerbi, antwoordt u: "Een beetje soms." Gevraagd of er in Jilib een droogte was, stelt u dat er altijd teveel water was, door de aanwezigheid van de rivier. U specifiek gevraagd of er voor

of ten tijde van uw problemen met Al-Shabaab een droogte plaatsvond in Jilib, antwoordt u dat het veel regende en er veel melk te vinden was en dat er slechts één jaar een droogte was, namelijk in 2006. U voegt toe dat de rivier toen droog stond en er veel mensen stierven. U nogmaals gevraagd of er in 2010 en 2011 sprake was van een droogte in Jilib, verwijst u naar de drie maanden van de jilaal. Dit is het jaarlijkse droogseizoen (CGVS II, p. 27-28). Er kan moeilijk worden ingezien dat als u werkelijk in Jilib hebt geleefd en als melkvervoerder aan de slag ging u tijdens uw tweede onderhoud geheel onwetend zou zijn over de droogte of deze periode met een dergelijke impact vergeten zou zijn. Dat u wel op de hoogte bleek te zijn van de droogte in uw eerste onderhoud, maakt uw verklaringen over de droogte niet alleen inconsistent maar lijkt er ook op te wijzen dat deze kennis ingestudeerd was.

Voorts moet nog worden opgemerkt dat u onwetend bent over het bestaan van een militia van uw subclan Loboge die begin 2006 het Haramka-gebied ten noorden van Jilib controleerde. U beweert nochtans het dorp te kennen, situeert het aanvankelijk correct langs de rivier en in de onmiddellijke omgeving van Jilib. Wanneer u echter naar de omliggende dorpen gevraagd wordt, noemt u een aantal dorpen op die voornamelijk ten zuiden van Jilib terug te vinden zijn, terwijl Haramka ten noorden van Jilib ligt. Voorts beweert u dat Al-Shabaab er goed vertegenwoordigd was en er eveneens leden van uw clan woonden. Gevraagd of uw clan of een militia van uw clan Haramka controleerde, ontkent u dat er militia's waren, enkel een nabadon of clanoudste (CGVS II, p. 17- 18). Uw lacunaire kennis op dit vlak tast uw verklaringen omtrent uw clanaffiliatie en uw herkomst uit Jilib in ernstige mate aan.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat uw vluchtrelaas het Commissariaat-generaal verhindert een correct zicht te krijgen op uw laatste verblijfplaats(en) in Somalië en uw verblijf nadien. U verklaart immers als gevolg van uw problemen met Al-Shabaab drie jaren in coma te hebben gelegen of buiten bewustzijn te zijn geweest. Tijdens die periode verbleef u in Sheerbi. Tijdens uw laatste jaar daar toen u bij bewustzijn was gekomen, hebt u het dorp Sheerbi bovendien nooit verlaten. Aan uw vluchtrelaas kan echter geen geloof gehecht worden.

In de eerste plaats zijn er verschillende tegenstrijdigheden aan te wijzen in uw opeenvolgende verklaringen over uw vluchtrelaas. Zo stelde u bij het overlopen van uw persoonsgegevens bij de DVZ dat u als auto- en schoenenpoetser werkte terwijl u bij het overlopen van uw asieltrelaas andere werkzaamheden ter sprake bracht (Verklaring DVZ, punt 12). In de vragenlijst CGVS liet u optekenen dat u beschuldigd en gearresteerd werd in 2010 door Al-Shabaab omwille van spionage en dat u in datzelfde jaar veroordeeld werd tot steniging. U werd in totaal 1 jaar vastgehouden. Tijdens uw detentie had Al-Shabaab u proberen te onthoofden, wat niet gelukt was omdat het mes dat men gebruikte niet scherp genoeg was. Na uw ontsnapping moest u gedurende 3 jaar herstellen op een plaats in Sheerbi waar mensen werden verzorgd. De laatste twee jaar herstelde u langzaam van uw verwondingen en baatte u een klein winkeltje uit. Toen Al-Shabaab hoorde dat u genezen was en uw moeder u hiervan op de hoogte bracht, vertrok u (Vragenlijst CGVS, punt 3 vraag 5). Op het CGVS brengt u een andere versie van de feiten. Dit terwijl u bij het begin van het eerste onderhoud bevestigde dat de tolk uw verklaringen bij de DVZ had voorgelezen en alles in het kort maar correct genoteerd werd (CGVS I, p. 4). Tijdens het eerste onderhoud voegt u toe dat niet alleen u maar ook uw echtgenote werd gearresteerd en veroordeeld door Al-Shabaab. Dit omdat Al-Shabaab niet op de hoogte was van uw huwelijk. Zij werd veroordeeld tot steniging, terwijl u werd veroordeeld tot onthoofding. De arrestatie vond plaats in de eerste maand van 2011. U werd bij uw arrestatie buiten bewust zijn geslagen en raakte tijdens uw detentie nooit meer volledig bij bewustzijn. U werd op regelmatige tijdstippen afgeranseld met een riem en werd in leven gehouden door uw medegevangenen die u melk gaven via een slangetje. Na drie maanden detentie, sloegen u en uw vrouw erin te ontsnappen nadat er een aanval van de overheid plaatsvond in Jilib. U ging samen naar Sheerbi. Toen u daar na enkele jaren weer beter was, kwam Al-Shabaab dit te weten. Uw vader bracht u hiervan op de hoogte, waarna u het land verliet (CGVS I, p. 17, 20, 24). Enerzijds voegt u enkele essentiële zaken toe, zoals het feit dat ook uw vrouw werd veroordeeld en vastgehouden omwille van een onwettig huwelijk en dat u gedurende uw detentie grotendeels bewusteloos was. Anderzijds legt u geheel andere verklaringen af omtrent de datum van de arrestatie en de duurtijd van de detentie. Ook rept u met geen woord meer over de mislukte onthoofding en zegt u dat niet uw moeder maar uw vader u inlichtte over het feit dat Al-Shabaab wist dat u nog in leven was. U geconfronteerd met de tegenstrijdigheid over de duurtijd van de detentie, antwoordt u dat het wel degelijk om drie maanden ging maar dat het aanvoelde als een jaar. U geeft aan dat de tolk het niet goed heeft overgebracht (CGVS I, p. 34).

Tijdens het tweede onderhoud brengt u nog enkele andere elementen aan, hoewel uw verklaringen grotendeels overeenstemmen met uw verklaringen tijdens het eerste onderhoud. U brengt opnieuw uw onthoofding ter sprake. U zegt dat u bij uw veroordeling tot de doodstraf letterlijk het mes op de keel gezet

werd bij wijze van intimidatie, maar dat men de opdracht kreeg te stoppen omdat het die dag geen vrijdag was. Daarna zegt u dat u nog twee maanden moest wachten op de terechtstelling en uw vrouw nog een maand. U wijzigt hiermee uw verklaring over de reden waarom de onthoofding was stopgezet. U verklaart verder dat u uiteindelijk om twee redenen werd veroordeeld: het afsluiten van een illegaal huwelijk en spionage (CGVS II, p. 23). Ook stelt u nu dat u in Sheerbi thuis door uw moeder en uw 150-jarige grootmoeder met traditionele planten werd verzorgd (CGVS II, p. 27). Geconfronteerd met enkele tegenstrijdigheden, verklaart u over uw veroordeling dat mannen niet worden gedood met stenen en dat u wel degelijk zei dat uw vrouw zou worden gestenigd (CGVS II, p. 23). U ontkent ook dat u op de DVZ vertelde dat u in Sheerbi op een plaats werd verzorgd waar nog andere mensen verzorging kregen (CGVS II, p. 27). Het ontkennen van eerdere verklaringen kan in het licht van de veelvuldige wijzigingen in uw opeenvolgende verklaringen geen verschuiving bieden. Uw weinig eensluidende en zelfs tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw asielrelaas doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en bijgevolg ook uw verblijfplaatsen in Somalië.

Daarnaast zijn er nog enkele elementen uit uw verhaal die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnen. Zo verklaart u dat u zonder medeweten van de Al-Shabaabinstanties in Jilib was gehuwd en dit terwijl Jilib op dat moment onder de controle stond van Al-Shabaab. U verklaart dat Al-Shabaab in 2008 in Jilib is aangekomen, in datzelfde jaar de controle over het politiekantoor had verworven en meteen een aantal gedragsregels aan de inwoners van de stad oplegde (CGVS I, p. 18-19; CGVS II, p. 16, 22-23). Er kan dan ook verondersteld worden dat u op de hoogte was van de regels die Al-Shabaab aan de inwoners oplegde omtrent het afsluiten van huwelijken. Gevraagd of u wist dat u het huwelijk moest regelen via Al-Shabaab, antwoordt u naast de kwestie door te zeggen dat Al-Shabaab ver weg van u was en dat u plotseling het huwelijk hebt geregeld. Gevraagd waar Al-Shabaab zich dan bevond, geeft u aan dat ze zich in dezelfde stad bevonden maar niet dichtbij waren. Eerder gaf u aan dat hun kantoor, rechtbank en gevangenis in Howlwadag bevond en u in Waberi, in een andere wijk van de stad, woonde (CGVS I, p. 17-19; CGVS II, p. 22-23). Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat Al-Shabaab niet in de nabijheid bevond. U leefde hoe dan ook binnen hun invloedssfeer. Bovendien mag niet worden vergeten dat uw bruid uit Jemen afkomstig was en door uw moeder naar Jilib werd geëscorteerd. Het lijkt dus bijzonder onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab niet op de hoogte zou zijn geweest van de komst van deze twee bezoekers en het doel van hun reis. Het lijkt al even weinig aannemelijk dat uw huwelijk 'plotseling' werd georganiseerd.

Ook stelt u meermaals in uw opeenvolgende verklaringen dat u kort na uw hardhandige arrestatie grotendeels het bewustzijn had verloren, waardoor u zich amper iets over uw detentieperiode beweert te herinneren. Desondanks weet u dat u dagelijks door Al-Shabaab werd geslagen. U weet eveneens dat u met melk via een slangetje door uw neus in leven werd gehouden door uw medegevangenen A.(...) en S.(...), dat Al-Shabaab dit toeliet en dat A.(...) en S.(...) u en uw vrouw hielpen te ontsnappen en later in Jilib werden vermoord. U weet echter niet dat om welke reden zij vastgehouden werden in de gevangenis. Uw verklaring hiervoor is dat u buiten bewustzijn was en dus geen gesprekken kon voeren met hen (CGVS I, p. 25-28; CGVS II, p. 23-24). Hoe dan ook, lijkt het niet onredelijk om van u te verwachten dat u hierover later iets te weten was gekomen aangezien u contact bleef houden met uw vader in Jilib en ze clingenoten waren (CGVS I, p. 26).

Nog frappanter zijn uw verklaringen over uw uiteindelijke vluchtaanleiding uit Sheerbi. Ten eerste beweert u dat uw grootmoeder in 2015 per ongeluk in het naburige Dahar verklapte dat u nog in leven was en bij haar in Sheerbi verbleef waardoor Al-Shabaab u op het spoor kwam. Dat uw grootmoeder de bal aan het rollen bracht door een verspreking, kan niet anders dan zeer twijfelachtig te worden genoemd. In het bijzonder omdat dit pas gebeurt nadat u en uw vrouw al zovele jaren in Sheerbi verblijven – een dorp met 24 huishoudens (CGVS II, p. 29) – en u op dat moment net aan de beterhand bent. De timing is dan ook zeer frappant, temeer omdat uit niets blijkt dat u zich voor de lokale dorpelingen verborgen hield. U begon namelijk enkele maanden voordien al een winkeltje in het dorp uit te baten waar u plaatselijke bewoners en nomaden melk aankochten. Dat uw locatie na al die jaren pas bekend zou zijn geraakt, is zeer bedenkelijk. Ten tweede beweert u dat u de dag na de verspreking van uw grootmoeder al het land diende te verlaten na een oproep van uw vader. De snelheid waarmee het nieuws Al-Shabaab in Jilib bereikt en het feit dat uw vader hier vrijwel meteen van op de hoogte is, roept grote vragen op (CGVS II, p. 28 -29).

Tot slot moet worden opgemerkt dat u geen enkel document of begin van bewijs voorlegt dat uw verschillende verblijfplaatsen in en buiten Somalië enigszins kan staven. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin

zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. U legt documenten voor aangaande uw hospitalisatie op 12 september 2019. U brengt deze hospitalisatie ter sprake op het einde van het eerste onderhoud nadat u gevraagd werd of u de tolk die dag goed heeft begrepen. U legt uit dat u rond de periode van het onderhoud op de DVZ 10 dagen werd opgenomen in het ziekenhuis en er allerlei onderzoeken werden uitgevoerd omdat u hoofdpijn had. Uiteindelijk bleek u geen medische problemen te hebben. In het tweede onderhoud legt u uit dat men een TBC-check deed in het ziekenhuis en een klein letsel boven het hart vaststelde, waar u echter geen last van beweert te hebben (CGVS II, p. 4). Uit de documenten die u voorlegt, blijkt dat u werd doorverwezen naar het ziekenhuis door het Klein Kasteeltje om een TBC-screening te doen. De documenten geven de onderzoeken en de resultaten ervan weer, maar bevatten geen indicaties omtrent uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België of uw familiale situatie. Er staat enkel genoteerd dat u drie jaar in Libië hebt verbleven, wat vermoedelijk een weergave is van uw eigen verklaringen. De documenten zijn dus niet van dien aard om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 21 juni 2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Jilib tot 2011 Somalië. U blijft hierna evenwel vasthouden aan het feit dat u opgroeide in Jilib en daar gewoond hebt tot januari 2011 (CGVS II, p. 31).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw familiale situatie, uw verblijfplaats(en) in Somalië, uw vluchtmotieven en de verblijfplaats(en) van uw familieleden. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*“artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”*

Verzoeker licht concreet toe als volgt:

“II. 1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot haar familiale situatie, haar vluchtmotieven en opeenvolgende verblijfplaatsen voor haar aankomst in België – quod certe non.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij wist bij het eerste gehoor inderdaad niet hoe haar grootouders haar exact hadden leren kennen. Zij ging er ook niet van uit dat van haar dergelijke kennis werd verwacht. Het is ook niet zo vreemd dat zij er het fijne niet van wist, ook in onze samenleving weet het grootste deel van de mensen niet hoe hun grootouders elkaar hebben leren kennen. Het is dan ook bijzonder onredelijk om dergelijke kennis van verzoekende partij te verwachten. Na haar eerste gehoor op het CGVS nam verzoekende partij contact op met haar familie en vroeg haar hoe haar grootouders elkaar hadden ontmoet. Dit is dan ook de reden dat zij op haar tweede gehoor op het CGVS meer informatie kon geven. Verzoekende partij begrijp niet hoe dit een argument kan vormen om de herkomst en de vrees van verzoekende partij in twijfel te trekken.

Aangaande de ontmoeting van haar ouders, stelt verwerende partij het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij heeft verzoekende partij klaarblijkelijk verkeerd begrepen. Immers, de ouder van verzoekende partij hebben elkaar leren kennen in Jemen, maar huwden in Somalië, zoals zij verklaarde

tijdens haar tweede gehoor: p. 10 CGVS

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 10]

In 1999 scheidde haar ouders. Haar moeder keerde tussen 2009 en 2010 terug naar Jemen, gezien zij in 2007 gehuwd was met een Somali die er woonde (waarvan ze daarna ook scheidde): p. 10 CGVS [Ibid.]

II.1.5 Verwerende partij baseert zich tevens op vermeende tegenstellingen tussen de verklaringen van verzoekende partij op de DVZ en haar gehoren op het CGVS:

Verzoekende partij kreeg amper de tijd en de kans om haar relaas te doen op de DVZ. Verwerende partij had zelf 2 gehoren en 8 uur nodig om het relaas van verzoekende partij te horen. Het is dan ook niet ernstig haar thans vermeende tegenstellingen te verwijten tussen haar verklaringen op de DVZ en hetgeen zij verklaarde op het CGVS.

Zij werd op de DVZ telkens onderbroken en aangemaand alles kort en bondig te houden. Dergelijke manier van werken maakt het onvermijdelijk dat er fouten kruipen in hetgeen er genoteerd wordt.

Verzoekende partij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals gedaan op het CGVS.

II.1.6 Verwerende partij stelt vervolgens het volgende aangaande de herkomst en het verblijf van verzoekende partij in Jilib:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij lijkt te vergeten dat de zaken waarover zij spreekt van meer bijna 11 jaar geleden dateren en verzoekende partij zich niet alles meer glashelder kan herinneren. Wanneer de gehoren en ook op worden nagelezen, blijkt hoe uitgebreid de kennis van verzoekende partij na al die jaren nog is.

Zo vertelde zij over de komst van Al Shabab in Jilib, wie de machthebber waren, hoe haar leven veranderde,... p. 16 – 17 CGVS II

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 16-17]

Wanneer zij gevraagd werd naar specifieke plaatsen, kon herkende ze ze meteen en kon ze ze perfect situeren. Zij kon tevens tal van dorpen spontaan opnoemen: p. 17 CGVS II

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 17]

p. 21 CGVS I

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 21]

Ook de geschiedenis van haar regio kon zij moeiteloos opnoemen: p.18 CGVS II

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 18]

Ook over haar verblijf in Sheerbi heeft verzoekende partij uitgebreid verteld : p 25-26 CGVS II

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 25-26]

p. 31 CGVS

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 31]

In 2015 heeft verzoekende partij dan definitief Somalië verlaten en heeft op haar vlucht bijzonder veel meegemaakt : p. 30 CGVS II

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 30]

p. 29 CGVS I

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 29]

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op futiliteiten om de herkomst van verzoekende partij in twijfel te trekken. Hierboven werd uitvoerig de kennis van verzoekende partij tentoon gesteld. Het is onbegrijpelijk dat verwerende partij na het lezen van het gehoor meent te kunnen twifelen aan de herkomst van verzoekende partij en dit dan verder doortrekt naar haar relaas en de redenen van haar vlucht uit Somalië. Ook wat haar vluchtrelaas betreft beperkt verwerende partij zich op vermeende tegenstellingen tussen de verklaringen op de DVZ en het CGVS. Zoals hierboven reeds aangehaald, heeft verzoekende partij haar relaas helemaal niet kunnen doen op de DVZ en meent zij dat deze vermeende tegenstellingen haar niet kunnen worden tegen geworpen.

II.1.7. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht.

De materiële motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.8. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

II.1.9. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.10. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofdorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Waar verzoeker de inconsistenties in zijn verklaringen tracht op te heffen door te stellen dat hij ten tijde van het eerste persoonlijk onderhoud niet wist hoe zijn grootouders elkaar hadden leren kennen maar tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wel meer informatie kon geven, omdat hij dit aan zijn familie gevraagd had, is de Raad van oordeel dat verzoeker met deze post-factum verklaring de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen niet kan opheffen. Verzoeker werd immers bij aanvang van de procedure al bevraagd over de relevante elementen van zijn verzoek (DVZ-verklaring en CGVS-vragenlijst), zodat hij bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud al de nodige correcties had kunnen aanbrengen, maar dit heeft nagelaten. Verzoeker gaat hier immers volledig voorbij aan de andere correcte en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal. Zo verklaart verzoeker bijvoorbeeld eerst dat zijn grootouders overleden zijn, terwijl hij later stelt dat zijn grootmoeder nog leeft (Notities van het persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 8-9). De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen niet geheel eensluidend zijn wat betreft uw familiegeschiedenis en de verblijfplaatsen van uw familieleden. Ook komt hieruit naar voren dat er banden zijn met Jemen. Gevraagd naar de nationaliteit van uw moeder, stelde u bij de DVZ dat uw moeder geboren was in Aden en de Jemenitische nationaliteit heeft (Verklaring DVZ, punt 13). Op het CGVS bevestigt u dit en voegt eraan toe dat ze muwalad is, wat gemengd betekent, en zij Somalisch-Jemeniet is, behoort tot de Somalische Arabieren, Arab Salah. U geeft aan dat uw grootvader langs moederskant Jemeniet was (CGVS I, p. 7; CGVS II, p. 7). Gevraagd hoe uw grootouders elkaar leerden kennen, verklaart u in het eerste onderhoud daar onwetend over te zijn. Hoewel u eerst liet verstaan dat uw grootouders overleden zijn, zegt u later dat uw grootmoeder nog leeft en heel oud is. U verklaart dat ze niet meer mobiel is en de oorlog in Jemen is ontvlucht. Wat uw moeder betreft stelt u dat ze tot haar 17e in Jemen woonde en daar geboren was (CGVS I, p. 8-9). In het tweede onderhoud komen uw grootouders opnieuw ter sprake. U bevestigt dat uw grootvader Jemeniet was en overleden is maar u stelt dan vrijwel meteen dat uw grootmoeder nog steeds in leven is en de gezegende leeftijd van 150 jaar oud heeft bereikt. Zij behoort tot de Warsengeliclän en was afkomstig uit Sheerbi. U verbleef bij haar in Sheerbi en zij genas u met planten (CGVS, p. 7-8). Opvallend is ook dat u tijdens het tweede onderhoud meer afweet van het leven en huwelijk van uw grootouders dan u tijdens het eerste onderhoud liet uitschijnen. Wanneer u in het tweede onderhoud nogmaals gevraagd wordt hoe uw grootouders elkaar leerden kennen, zegt u dat ze elkaar ontmoetten op een veemarkt in Shidemi. Uw grootmoeder bracht haar geiten van het platteland naar die markt waar uw grootvader als veehandelaar aanwezig was. Er kwamen immers wel vaker Jemenitische dierenhandelaren naar daar, legt u uit (CGVS II, p. 7-8). Gevraagd naar de woonplaatsen van uw*

grootouders na hun huwelijk, stelt u dat ze getrouwd zijn in Somalië, waarna uw grootvader naar Jemen terugkeerde zonder uw grootmoeder. Toen uw grootmoeder zwanger was, is ze naar Jemen gegaan om daar te bevallen aangezien er geen medische zorg was in Somalië. Kort na de bevalling keerde ze terug naar Somalië. Toen uw moeder zes jaar oud was, wilde uw grootvader dat uw moeder naar Jemen zou gaan, waarop er ruzie ontstond tussen uw grootouders omdat ze elk de dochter bij hun wilden hebben. Uw moeder keerde uiteindelijk terug naar Somalië in 1976, aldus uw verklaringen (CGVS II, p. 8-9)."

Waar verzoeker volhardt dat zijn ouders elkaar hebben leren kennen in Jemen maar gehuwd zijn in Somalië zoals hij verklaarde in zijn tweede gehoor, wijst de Raad erop dat verzoeker in zijn eerste gehoor wel degelijk heeft verklaard dat zijn ouders gehuwd zijn in Jemen (Notities van het persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 8). Verzoeker kan deze tegenstrijdigheid niet opheffen door louter te volharden in één versie van zijn verklaringen. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *"Niet alleen verschillen uw verklaringen over uw grootouders, ook wat uw ouders betreft zijn er significante verschillen vast te stellen. In het eerste onderhoud stelde u dat uw ouders elkaar hadden leren kennen in Jemen toen uw vader er behandeld werd voor een ziekte. Ze waren er gehuwd en kwamen samen in Somalië wonen in Jilib (CGVS I, p. 8). In het tweede onderhoud verklaart u dat uw ouders elkaar hebben ontmoet in Somalië, meer bepaald in Jilib. Gevraagd hoe uw moeder in Somalië terechtgekomen is, zegt u dat ze teruggekeerd is nadat ze haar studies had afgemaakt als vroedvrouw en in Somalië haar toekomst wilde opbouwen. Gevraagd waar ze heen ging in Somalië, zegt u dat ze eerst naar Sanag ging bij haar moeder en vervolgens werk vond/ zocht in Jilib, Kismayo en Mogadishu. In Jilib ontmoette ze uw vader ontmoette (CGVS II, p. 9). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zegt u dat ze elkaar in Jemen hebben leren kennen maar zijn gehuwd in Somalië. U voegt er aan toe dat uw moeder weggelopen is van haar vader omdat ze niet uitgetrouwde wilde worden aan een Arabier (CGVS II, p. 10). Deze verklaring lijkt sterk postfactum en kan uw voorafgaande verklaringen niet zomaar in deze context plaatsen. Bijkomend legt u ook nog verklaringen af over het tweede huwelijk van uw moeder na de scheiding van uw ouders in 1999, die onderling niet geheel overeenstemmen. Zo stelt u in het eerste onderhoud dat uw moeder tot 2001 in Jilib woonde toen ze hertrouwde met een man van de Dulbahanteclan en vervolgens (tot) in 2007 in Sheerbi woonde. Nadien verbleef ze twee jaren in Jemen omwille van een keizersnede en ze keerde naar Jilib terug toen uw broer O.(...) vermoord werd in 2010 (CGVS I, p. 10-11). In het tweede onderhoud stelt u dat uw moeder na de scheiding terugkeerde naar Jemen en ze in 2007 huwde met de man van de Dulbahante-clan, O.(...) A.(...) A.(...). U stelt dat ze in 2009 terugkeerde naar Jilib samen met uw toekomstige vrouw (CGVS, II, p. 10-11)."*

Bij gebrek aan een dienstig verweer tegen de verklaringen betreffende verzoekers vrouw en schoonouders, worden de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal overgenomen door de Raad: *"Ook wat de afkomst, de nationaliteit en de familiegegevens van uw vrouw N.(...) W.(...) F.(...) betreft zijn er enkele opmerkingen te maken. Bij de DVZ verklaarde u dat ze in Jilib geboren was en de Jemenitische nationaliteit heeft. U verklaarde dat haar ouders beiden de Somalische nationaliteit hadden en haar moeder in Jemen was geboren. De geboorteplaats van haar vader kende u niet. Wel liet u toen optekenen dat beide ouders in Jemen verbleven (Verklaring DVZ, punt 15). Tijdens het eerste onderhoud bevestigt u dat uw echtgenote de Jemenitische nationaliteit heeft en haar moeder in Jemen is geboren. U stelt verder dat ook uw echtgenote in Jemen is geboren en haar vader in Jilib en dat uw schoonouders inmiddels zijn overleden. Geconfronteerd met uw verklaringen op de DVZ over de geboorteplaats van uw schoonvader en de Somalische nationaliteit van uw schoonouders, stelt u dat u toen nog niet op de hoogte was. U geeft aan dat enkel de moeder de Jemenitische nationaliteit heeft (CGVS I, p. 15). Tijdens het tweede onderhoud legt u wederom andere verklaringen af over uw schoonouders. U bevestigt uw verklaringen over de geboorteplaats en nationaliteit van uw schoonouders wanneer de protection officer deze voorleest, maar wanneer u gevraagd wordt naar de verblijfplaats van de schoonouders verklaart u niet dat ze overleden zijn maar dat uw schoonvader in Jilib verblijft. U verklaart voorts dat uw schoonvader naar Jemen ging om daar te werken. Over uw schoonmoeder bent u geheel onwetend. Het laatste wat u vernam, was dat ze in Jemen was. Geconfronteerd met uw eerdere bewering dat beide schoonouders waren overleden, bevestigt u dat ze zijn overleden. U kan evenwel geen inschatting geven van de datum of het jaar van hun overlijden. Ter verklaring van uw wijzigende verklaring, haalt u aan dat het door de stress kwam dat u er vanuit ging dat ze nog in leven waren. Gevraagd of de schoonouders nog in leven waren toen u Somalië verliet, zegt u dat uw schoonvader in Jilib overleden was toen u onderweg was. U voegt eraan toe dat er vragen kunnen worden gesteld over uw echtgenote maar niet over haar familie (CGVS II, p. 14). Nochtans lijkt het niet onredelijk om van u te verwachten dat u op de hoogte bent van de verblijfplaatsen van uw schoonouders of dat u hun overlijden in de tijd kunt plaatsen. U lijkt opnieuw uw verklaringen aan te passen aan de vraagstelling, de opmerkingen en bevindingen van de protection officer."*

Waar verzoeker stelt dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken telkens onderbroken werd en aangemaand werd om alles kort en bondig te houden, wijst de Raad erop dat dit de verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht ontslaat. Verzoeker heeft immers de verplichting om zo accuraat en volledig te antwoorden op de vragen. Indien er tegenstrijdigheden opgemerkt worden in verzoekers verklaringen, dan is dit te wijten aan de tegenstrijdige verklaringen van verzoeker zelf. Verzoeker kan zijn tegenstrijdige verklaringen niet verschonen door te stellen dat er fouten zijn gekropen in hetgeen er genoteerd wordt. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *“Wat uw kinderen betreft, zijn er evenzeer verschillen in uw opeenvolgende verklaringen vast te stellen. Bij de DVZ stelde u dat uw drie kinderen, toen 7, 5 en 4 jaar oud, in Sheerbi waren geboren (Verklaring DVZ, punt 16). In het eerste onderhoud verklaart u dan weer dat twee kinderen in Jilib zijn geboren en uw jongste kind in Kenia. Uw vrouw was immers zwanger toen ze het land moest verlaten. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, blijft u bij uw laatste versie van de geboorteplaatsen en wijst u naar de tolk op de DVZ als verantwoordelijke voor de tegenstrijdigheden (CGVS I, p. 15). Tijdens het tweede onderhoud geeft u nog een andere versie van de feiten. U blijft evenwel volhouden dat twee kinderen in Jilib zijn geboren maar stelt dat uw derde kind niet in Kenia maar in Sheerbi is geboren (CGVS II, p. 15).*

Wat uw overige familieleden betreft, zijn er eveneens tegenstrijdigheden en wisselende verklaringen op te merken. De belangrijkste vaststelling is dat u bij de DVZ verklaarde dat uw oudere broer O.(...) in 2015 vermoord werd door Al-Shabaab, terwijl u zowel tijdens het eerste en tweede onderhoud stelde dat dit in 2010 gebeurde (Verklaring DVZ, punt 17; CGVS I, p. 11; CGVS II, p. 19). Bij de DVZ stelde u eveneens dat uw zussen allen in Sheerbi verbleven, behalve F.(...) die in de burgeroorlog in 1992 was overleden. Tijdens het eerste onderhoud verklaart u dat drie zussen bij uw vader verblijven in Jilib en daar nooit zijn weggevoerd. Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ, zegt u dat u over twee families spreekt, dat uw vader namelijk hertrouwd is en zijn kinderen met de nieuwe vrouw in Jilib wonen, de anderen bij uw moeder. Hoe dan ook kan dit onmogelijk alle tegenstrijdigheden uitklaren. U bevestigt immers dat F.(...), F.(...) en H.(...) uw volle zussen zijn. De tegenstrijdigheden blijven zich verder opstapelen wanneer de andere zussen worden besproken, met name F.(...), Y.(...) en U.(...). Over hen verklaart u dat ze zijn gevlucht in 2012. Gevraagd waar ze verblijven, antwoordt u dat ze bij uw moeder in Sheerbi verblijven en weggegaan zijn uit Jilib omwille van de droogte en in 2012 naar Sheerbi gingen. Over F.(...) verklaart u dat ze sinds 2010 in Jemen woont (CGVS I, p. 9, 11-12). Tijdens het tweede onderhoud verklaart u dat al uw broers en zussen in Jilib zijn geboren terwijl u op DVZ verklaarde dat sommigen in Jilib en andere in Mogadishu waren geboren. Ook deze uitspraak bij de DVZ kunt u niet uitklaren. U stelt dat uw zussen momenteel niet in Sheerbi wonen. F.(...) woont in Kismayo, F.(...) in Hamar om voor uw vader te zorgen, F.(...) is van Jilib naar Qardho verhuisd en Y.(...) en U.(...) wonen bij uw moeder. Een laatste zus, u geeft evenwel haar naam niet, is overleden. U geeft aan dat F.(...) gezin niet in Mogadishu woonde, wel de andere kinderen van de tweede vrouw van uw vader en dat u nu de kinderen financieel steunt. Nogmaals geconfronteerd met het feit dat u bij de DVZ vertelde dat ze allen in Sheerbi woonden, legt u uit dat uw zussen eerst allemaal naar Sheerbi kwamen en er dan zijn weggetrokken. Dit had te maken met uw problemen en met hun huwelijksplannen (CGVS II, p. 6-7, 11-13). Deze uitleg kan uw verklaringen van het eerste onderhoud niet in een ander daglicht plaatsen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen lijkt u informatie achter te houden over uw familiale achtergrond en de huidige verblijfplaatsen van uw familieleden. Deze elementen zijn nochtans uitermate belangrijk om uw nood aan bescherming te beoordelen. De zwaarwichtige incoherenties tussen uw opeenvolgende verklaringen betreffende de situatie van uw familieleden, tasten hoe dan ook uw algemene geloofwaardigheid ernstig aan. Dit straalt af op de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen.”

Waar verzoeker zijn ontoereikende kennis over de ernstige droogte van 2011 tracht te verschonen door te stellen dat dit bijna elf jaar geleden is en hij zich dus niet alles meer glashelder kan herinneren, is de Raad van mening dat van een persoon die, als melktransporteur, tot april 2011 in Jilib heeft gewoond redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze coherente en doorleefde verklaringen kan afleggen over de droogte die daar plaatsvond in 2011. De commissaris-generaal merkt echter terecht op dat verzoekers verklaringen over de droogte inconsistent en ingestudeerd overkomen aangezien hij in zijn eerste onderhoud enigszins op de hoogte bleek te zijn van de droogte, terwijl hij hierover in zijn tweede onderhoud volkomen ondoorleefde verklaringen over aflegt.

De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *“U verklaart tot april 2011 in Jilib te hebben gewoond. Hoewel het CGVS vaststelt dat u een zekere kennis hebt van de geografie en de toenmalige veiligheidssituatie, zijn er toch een aantal elementen die de bewering dat u tot 2011 in Jilib hebt gewoond, doen wankelen. Zo laat u in*

het eerste onderhoud meermaals vallen dat op het moment dat u Jilib verliet en naar Sanag ging er een ernstige droogte was (CGVS I, p. 5, 12, 30). U geeft aan dat op het moment van uw arrestatie de droogte al aan de gang was, de rivier en waterputten leeg waren, dieren en mensen stierven. Gevraagd naar uw inkomsten als melkvervoerder, antwoordt u dat uw inkomsten neerkwamen op wat onderhoudsgeld voor uw familie en geld voor de brandstof. U ontkent dat dit voldoende was om van te leven en dat u de ene keer enkel geld had voor de brandstof en de andere keer geld had voor de familie (CGVS I, 30-31). De vraag die hierbij rijst, is of u in een dermate ernstige droogte als die van 2011 waarbij de rivier volgens uw verklaringen was opgedroogd überhaupt nog melk beschikbaar was voor verkoop en u bijgevolg nog werkzaam was. Uit de op het CGVS beschikbare informatie wordt de situatie in het district Jilib in juli 2011 overigens als 'emergency' geassocieerd. Wat er ook van zij, in het tweede onderhoud maakt u een volledige bocht in uw verklaringen aangaande de droogte. Wanneer u gevraagd wordt naar de manier waarop uw gezin overleefde terwijl u in coma verbleef in Sheerbi, antwoordt u dat uw gezin zich onderhield met de verkoop van dieren en dat het enkel problematisch wordt wanneer het niet regent. U gevraagd of er een droogte was bij uw aankomst in Sheerbi, antwoordt u: "Een beetje soms." Gevraagd of er in Jilib een droogte was, stelt u dat er altijd teveel water was, door de aanwezigheid van de rivier. U specifiek gevraagd of er voor of ten tijde van uw problemen met Al-Shabaab een droogte plaatsvond in Jilib, antwoordt u dat het veel regende en er veel melk te vinden was en dat er slechts één jaar een droogte was, namelijk in 2006. U voegt toe dat de rivier toen droog stond en er veel mensen stierven. U nogmaals gevraagd of er in 2010 en 2011 sprake was van een droogte in Jilib, verwijst u naar de drie maanden van de jilaal. Dit is het jaarlijkse droogseizoen (CGVS II, p. 27-28). Er kan moeilijk worden ingezien dat als u werkelijk in Jilib hebt geleefd en als melkvervoerder aan de slag ging u tijdens uw tweede onderhoud geheel onwetend zou zijn over de droogte of deze periode met een dergelijke impact vergeten zou zijn. Dat u wel op de hoogte bleek te zijn van de droogte in uw eerste onderhoud, maakt uw verklaringen over de droogte niet alleen inconsistent maar lijkt er ook op te wijzen dat deze kennis ingestudeerd was. Voorts moet nog worden opgemerkt dat u onwetend bent over het bestaan van een militia van uw subclan Loboge die begin 2006 het Haramka-gebied ten noorden van Jilib controleerde. U beweert nochtans het dorp te kennen, situeert het aanvankelijk correct langs de rivier en in de onmiddellijke omgeving van Jilib. Wanneer u echter naar de omliggende dorpen gevraagd wordt, noemt u een aantal dorpen op die voornamelijk ten zuiden van Jilib terug te vinden zijn, terwijl Haramka ten noorden van Jilib ligt. Voorts beweert u dat Al-Shabaab er goed vertegenwoordigd was en er eveneens leden van uw clan woonden. Gevraagd of uw clan of een militia van uw clan Haramka controleerde, ontkent u dat er militia's waren, enkel een nabadon of clanoudste (CGVS II, p. 17- 18). Uw lacunaire kennis op dit vlak tast uw verklaringen omtrent uw clanaffiliatie en uw herkomst uit Jilib in ernstige mate aan.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat uw vluchtrelaas het Commissariaat-generaal verhindert een correct zicht te krijgen op uw laatste verblijfplaats(en) in Somalië en uw verblijf nadien. U verklaart immers als gevolg van uw problemen met Al-Shabaab drie jaren in coma te hebben gelegen of buiten bewustzijn te zijn geweest. Tijdens die periode verbleef u in Sheerbi. Tijdens uw laatste jaar daar toen u bij bewustzijn was gekomen, hebt u het dorp Sheerbi bovendien nooit verlaten. Aan uw vluchtrelaas kan echter geen geloof gehecht worden.

In de eerste plaats zijn er verschillende tegenstrijdigheden aan te wijzen in uw opeenvolgende verklaringen over uw vluchtrelaas. Zo stelde u bij het overlopen van uw persoonsgegevens bij de DVZ dat u als auto- en schoenenpoetser werkte terwijl u bij het overlopen van uw asieltrelaas andere werkzaamheden ter sprake bracht (Verklaring DVZ, punt 12). In de vragenlijst CGVS liet u optekenen dat u beschuldigd en gearresteerd werd in 2010 door Al-Shabaab omwille van spionage en dat u in datzelfde jaar veroordeeld werd tot steniging. U werd in totaal 1 jaar vastgehouden. Tijdens uw detentie had Al-Shabaab u proberen te onthoofden, wat niet gelukt was omdat het mes dat men gebruikte niet scherp genoeg was. Na uw ontsnapping moest u gedurende 3 jaar herstellen op een plaats in Sheerbi waar mensen werden verzorgd. De laatste twee jaar herstelde u langzaam van uw verwondingen en baatte u een klein winkeltje uit. Toen Al-Shabaab hoorde dat u genezen was en uw moeder u hiervan op de hoogte bracht, vertrok u (Vragenlijst CGVS, punt 3 vraag 5). Op het CGVS brengt u een andere versie van de feiten. Dit terwijl u bij het begin van het eerste onderhoud bevestigde dat de tolk uw verklaringen bij de DVZ had voorgelezen en alles in het kort maar correct genoteerd werd (CGVS I, p. 4). Tijdens het eerste onderhoud voegt u toe dat niet alleen u maar ook uw echtgenote werd gearresteerd en veroordeeld door Al-Shabaab. Dit omdat Al-Shabaab niet op de hoogte was van uw huwelijk. Zij werd veroordeeld tot steniging, terwijl u werd veroordeeld tot onthoofding.

De arrestatie vond plaats in de eerste maand van 2011. U werd bij uw arrestatie buiten bewust zijn geslagen en raakte tijdens uw detentie nooit meer volledig bij bewustzijn. U werd op regelmatige tijdstippen afgeranseld met een riem en werd in leven gehouden door uw medegevangenen die u melk gaven via een slangetje. Na drie maanden detentie, sloegen u en uw vrouw erin te ontsnappen nadat er

een aanval van de overheid plaatsvond in Jilib. U ging samen naar Sheerbi. Toen u daar na enkele jaren weer beter was, kwam Al-Shabaab dit te weten. Uw vader bracht u hiervan op de hoogte, waarna u het land verliet (CGVS I, p. 17, 20, 24). Enerzijds voegt u enkele essentiële zaken toe, zoals het feit dat ook uw vrouw werd veroordeeld en vastgehouden omwille van een onwettig huwelijk en dat u gedurende uw detentie grotendeels bewusteloos was. Anderzijds legt u geheel andere verklaringen af omtrent de datum van de arrestatie en de duurtijd van de detentie. Ook rept u met geen woord meer over de mislukte onthoofding en zegt u dat niet uw moeder maar uw vader u inlichtte over het feit dat Al-Shabaab wist dat u nog in leven was. U geconfronteerd met de tegenstrijdigheid over de duurtijd van de detentie, antwoordt u dat het wel degelijk om drie maanden ging maar dat het aanvoelde als een jaar. U geeft aan dat de tolk het niet goed heeft overgebracht (CGVS I, p. 34).

Tijdens het tweede onderhoud brengt u nog enkele andere elementen aan, hoewel uw verklaringen grotendeels overeenstemmen met uw verklaringen tijdens het eerste onderhoud. U brengt opnieuw uw onthoofding ter sprake. U zegt dat u bij uw veroordeling tot de doodstraf letterlijk het mes op de keel gezet werd bij wijze van intimidatie, maar dat men de opdracht kreeg te stoppen omdat het die dag geen vrijdag was. Daarna zegt u dat u nog twee maanden moest wachten op de terechtstelling en uw vrouw nog een maand. U wijzigt hiermee uw verklaring over de reden waarom de onthoofding was stopgezet. U verklaart verder dat u uiteindelijk om twee redenen werd veroordeeld: het afsluiten van een illegaal huwelijk en spionage (CGVS II, p. 23). Ook stelt u nu dat u in Sheerbi thuis door uw moeder en uw 150-jaar oude grootmoeder met traditionele planten werd verzorgd (CGVS II, p. 27). Geconfronteerd met enkele tegenstrijdigheden, verklaart u over uw veroordeling dat mannen niet worden gedood met stenen en dat u wel degelijk zei dat uw vrouw zou worden gestenigd (CGVS II, p. 23). U ontkent ook dat u op de DVZ vertelde dat u in Sheerbi op een plaats werd verzorgd waar nog andere mensen verzorging kregen (CGVS II, p. 27). Het ontkennen van eerdere verklaringen kan in het licht van de veelvuldige wijzigingen in uw opeenvolgende verklaringen geen verschuiving bieden. Uw weinig eensluidende en zelfs tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw asielrelaas doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en bijgevolg ook uw verblijfplaatsen in Somalië.

Daarnaast zijn er nog enkele elementen uit uw verhaal die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnen. Zo verklaart u dat u zonder medeweten van de Al-Shabaabinstanties in Jilib was gehuwd en dit terwijl Jilib op dat moment onder de controle stond van Al-Shabaab. U verklaart dat Al-Shabaab in 2008 in Jilib is aangekomen, in datzelfde jaar de controle over het politiekantoor had verworven en meteen een aantal gedragsregels aan de inwoners van de stad oplegde (CGVS I, p. 18-19; CGVS II, p. 16, 22-23). Er kan dan ook verondersteld worden dat u op de hoogte was van de regels die Al-Shabaab aan de inwoners oplegde omtrent het afsluiten van huwelijken. Gevraagd of u wist dat u het huwelijk moest regelen via Al-Shabaab, antwoordt u naast de kwestie door te zeggen dat Al-Shabaab ver weg van u was en dat u plotseling het huwelijk hebt geregeld. Gevraagd waar Al-Shabaab zich dan bevond, geeft u aan dat ze zich in dezelfde stad bevonden maar niet dichtbij waren. Eerder gaf u aan dat hun kantoor, rechtbank en gevangenis in Howlwadag bevond en u in Waberi, in een andere wijk van de stad, woonde (CGVS I, p. 17-19; CGVS II, p. 22-23). Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat Al-Shabaab niet in de nabijheid bevond. U leefde hoe dan ook binnen hun invloedssfeer. Bovendien mag niet worden vergeten dat uw bruid uit Jemen afkomstig was en door uw moeder naar Jilib werd geëscorteerd. Het lijkt dus bijzonder onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab niet op de hoogte zou zijn geweest van de komst van deze twee bezoekers en het doel van hun reis. Het lijkt al even weinig aannemelijk dat uw huwelijk 'plotseling' werd georganiseerd.

Ook stelt u meermaals in uw opeenvolgende verklaringen dat u kort na uw hardhandige arrestatie grotendeels het bewustzijn had verloren, waardoor u zich amper iets over uw detentieperiode beweert te herinneren. Desondanks weet u dat u dagelijks door Al-Shabaab werd geslagen. U weet eveneens dat u met melk via een slangetje door uw neus in leven werd gehouden door uw medegevangenen A.(...) en S.(...), dat Al-Shabaab dit toeliet en dat A.(...) en S.(...) u en uw vrouw hielpen te ontsnappen en later in Jilib werden vermoord. U weet echter niet dat om welke reden zij vastgehouden werden in de gevangenis. Uw verklaring hiervoor is dat u buiten bewustzijn was en dus geen gesprekken kon voeren met hen (CGVS I, p. 25-28; CGVS II, p. 23-24). Hoe dan ook, lijkt het niet onredelijk om van u te verwachten dat u hierover later iets te weten was gekomen aangezien u contact bleef houden met uw vader in Jilib en ze clangenoten waren (CGVS I, p. 26).

Nog frappanter zijn uw verklaringen over uw uiteindelijke vluchtaanleiding uit Sheerbi. Ten eerste beweert u dat uw grootmoeder in 2015 per ongeluk in het naburige Dahar verklapte dat u nog in leven was en bij haar in Sheerbi verbleef waardoor Al-Shabaab u op het spoor kwam. Dat uw grootmoeder de bal aan het rollen bracht door een verspreking, kan niet anders dan zeer twijfelachtig te worden genoemd. In het

bijzonder omdat dit pas gebeurt nadat u en uw vrouw al zovele jaren in Sheerbi verblijven – een dorp met 24 huishoudens (CGVS II, p. 29) – en u op dat moment net aan de beterhand bent. De timing is dan ook zeer frappant, temeer omdat uit niets blijkt dat u zich voor de lokale dorpelingen verborgen hield. U begon namelijk enkele maanden voordien al een winkeltje in het dorp uit te baten waar u plaatselijke bewoners en nomaden melk aankochten. Dat uw locatie na al die jaren pas bekend zou zijn geraakt, is zeer bedenkelijk. Ten tweede beweert u dat u de dag na de verspreking van uw grootmoeder al het land diende te verlaten na een oproep van uw vader. De snelheid waarmee het nieuws AlShabaab in Jilib bereikt en het feit dat uw vader hier vrijwel meteen van op de hoogte is, roept grote vragen op (CGVS II, p. 28 -29).

Tot slot moet worden opgemerkt dat u geen enkel document of begin van bewijs voorlegt dat uw verschillende verblijfplaatsen in en buiten Somalië enigszins kan staven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. U legt documenten voor aangaande uw hospitalisatie op 12 september 2019. U brengt deze hospitalisatie ter sprake op het einde van het eerste onderhoud nadat u gevraagd werd of u de tolk die dag goed heeft begrepen. U legt uit dat u rond de periode van het onderhoud op de DVZ 10 dagen werd opgenomen in het ziekenhuis en er allerlei onderzoeken werden uitgevoerd omdat u hoofdpijn had. Uiteindelijk bleek u geen medische problemen te hebben. In het tweede onderhoud legt u uit dat men een TBC-check deed in het ziekenhuis en een klein letsel boven het hart vaststelde, waar u echter geen last van beweert te hebben (CGVS II, p. 4). Uit de documenten die u voorlegt, blijkt dat u werd doorverwezen naar het ziekenhuis door het Klein Kasteeltje om een TBC-screening te doen. De documenten geven de onderzoeken en de resultaten ervan weer, maar bevatten geen indicaties omtrent uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België of uw familiale situatie. Er staat enkel genoteerd dat u drie jaar in Libië hebt verbleven, wat vermoedelijk een weergave is van uw eigen verklaringen. De documenten zijn dus niet van dien aard om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

Verzoeker dient tevens een verband aan te tonen tussen de situatie in zijn regio van herkomst en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt en de persoonlijke aspecten van verzoeker betreffen waarover enkel hij de nodige klaarheid kan scheppen, te verhullen, maakt hij bijgevolg niet aannemelijk een reëel risico op ernstige schade te lopen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP